

Turinys

Kronika

<i>Kun. Kęstutis K. BRILIUS MIC</i> Kad laimėčiau Kristui	2
<i>Kun. Artūras KAZLAUSKAS</i> Būti sakramentiniais žmonėmis	3
Evangelija mažiesiems	4
Bažnyčios pulsas	6
<i>Tomas VILUCKAS</i> 2011-ieji – daugiau vilčių ir vienybės	8
Pal. Jurgio Matulaičio gyvenimas paveikslėliuose: vaikystė	10
<i>Vanda IBIANSKA</i> Palaimintasis	11
<i>Dr. Giedrė JANKEVIČIŪTĖ</i> Kūriniai, kreipiantys mintis ir širdį	15
<i>Ses. Ona VITKAUSKAITĖ MVS</i> Teprasideda matulaitiada!	16
Didelės ir mažos kryžkelės	
<i>Ses. Viktorija PLEČKAITYTĖ MVS</i> Žmogus, įsimylėjęs Bažnyčią	17
<i>Antanas GAILIUS</i> Dovanos	18
<i>Antanas SAULAITIS SJ</i> Bažnyčia kaip gėlynas	19
<i>Kun. Danielius DIKEVIČIUS</i> Antgamtiška ir istoriška	20
<i>Vytautė MACIUKAITĖ</i> Meilė saviems ir kitų tolerancija	21
<i>Zita VASILIAUSKAITĖ</i> Bendrytės galia...	22
Myliu bažnyčią, nes...	24
Veidu į vaiką	
<i>Paul LEMOINE</i> Aš NEpriklausomas	25
Jaunimo iššūkis	
<i>Vaida SPANGELEVIČIŪTĖ</i> Tikėti, kad priklausytume, priklausyti, kad tikėtume	26
Kaip vyrą ir moterį sukūrė juos	
Iš širdies į širdį	28
Pažinti po daugelio metų... iš naujo	29
Kai gera būti kartu	31
Mandagumas mūsų kasdieninis	
Ką daryti su tais svečiais?!	32
Sveikata	
Alergija šalčiui	33
Šypsenos be raukšlių	
33	
Gyvenimas kaip senas vynas	
<i>Vanda IBIANSKA</i> Gyvenimas kaip knyga	34

Mieli Bičiuliai,

būkite pasveikinti, po *Gailestingumo metų* sulaukę, galima sakyti, *Gerumo pergalės metų!* Mat, kaip sakė mūsų ganytojai, paskelbė 2012-uosius Palaimintojo Jurgio Matulaičio metais, tai – ne vien todėl, kad šiais metais sukanka 25-eri nuo jo beatifikacijos, bet ir dėl to, jog išties natūrali dieviškojo gailestingumo išgyvenimo tąsa būtų *gerumu nugalėti blogį* (kurio, beje, netrūko niekad – nei Viešpaties Užgimimo dienomis, nei apaštalo Pauliaus, nei palaimintojo Jurgio, anei mūsų laikais).

Tad, ilgai nedvejodami, „Artumos“ temas šiems metams pabandėme parinkti tokias, kurios buvo aktualios ir pal. Jurgiui, ir su kuriomis susiduriame šiandien mes. Tai nereiškia, kad visus metus nagrinėsime tik palaimintojo gyvenimo istoriją, tačiau norime pažvelgti į palaimintąjį ir kaip jis pasitiko bei išgyveno įvairius sunkumus, išbandymus, galimybes; labai norėtume suprasti: ar jo gyvenimas gali mums aktualiai byloti nūdien? Juk jeigu jis yra mūsų laikų šventasis, tai gal turėtų įkvėpti ir šiandienos žmogų? O jeigu taip nutiktų – gal ir mes, XXI amžiaus lietuviai, labiau trokšime pažinti pal. Jurgį, net imsime melsti jo kanonizacijos? Bet užvis labiau – patys taip pamilsime Dievą, Bažnyčią ir žmones bei sieksime iš tiesų nugalėti gerumu! Tad rizikuojame ir siūlome Jums pabandyti leistas į šį nuotyki (patikėkite, redakcijoje berengdami šį numerį jau patyrėme nuostabių malonių, gal net stebuklų... Tai gresia ir Jums!).

Taigi, pradėti šiuos metus nutarėme nuo itin nepopuliarios temos – *Bažnyčios meilės*... Juk po 50 „išlaisvinančios“ ateistinės propagandos šviesmečių ir po pastarųjų laikų visokių pasaulinių skandalų bei papiktinimų, argi begali normalus žmogus ne tik pasitikėti, bet ir *mylėti* tą Bažnyčią?!? Juk, regis, net geriausiu atveju padorus, inteligentiškas žmogelis išdrįs prisipažinti: „Dievui taip, na bet bažnyčiai – tikrai ne“ ir dar pridurs aibes baisių pavyzdžių iš kunigiškų nuopuolių laikraštinės enciklopedijos...

Bet žinot ką, brangieji, šita kone visuotinė nuostata pats imu suabejoti, ką tik stebėjęs pulkus žmonių bažnyčiose – ne tik per Kalėdas, bet ir prieš šventes – prie klausyklių: jaunos, drūtus vyrus, garbias ponias, paneles ir ponaičius! Na, dievaži, nematau aš jų dažnai sekmadieniais, bet kažkodėl bent jau prieš šventes jie čia sugrįžta vėl ir vėl, betgi – kodėl?..

Aš pats tegaliu išsидуoti tiek: jau trylika metų darbuojuosi Bažnyčioje kaip institucijoje ir galiu matyti iš arti ne tiktai šventinę jos pusę, bet kažkodėl kiekviena toji raukšlė jos veide... pažadina many vis didesnę meilę jai! Kaip motinai – juk nuo raukšlių tik dar gražesnis tas motulės veidas į senatvę daros!

Su meile, Darius Chmieliauskas

P. S. Tiems, kas išdrįs pasiduoti šiam nuotykiui, tik primenu maldele, prašant priartinti pal. Jurgio kanonizaciją – paskelbimą šventuoju:

Švenčiausioji ir nedalomoji Trejybė, kuri Tau ištikimai tarnaujančiųjų širdyse buveinę pasirenki ir po mirties už jų nuopelnus tinkamai atlygini, meldžiame, kad palaimintasis Jurgis, kuris Nekaltai Pradėtosios Mergelės Marijos globojamas su apaštališku uolumu ištikimai tarnavo Bažnyčiai, altorių garbės kuo greičiau susilauktų. To prašome per Kristų, mūsų Viešpatį. Amen.

Viršelyje – Arkivyskupas Jurgis Matulaitis.
Stasio Ušinsko vitražo detalė iš Krekenavos bazilikos, 1938 m.